

בס"ד
כ"ג בתשרי תשפ"ד

כשהכתובת רק על הקיר

הבהרה: המאמר הנוכחי אינו מיועד לבעלי לב רפוי. הוא מיועד לשואפי אמת. אם אתה מאלה המעדיפים את העדר, התוכן כאן לא בשבילך. תוכל להמשיך באמירת תהילים להצלת עם ישראל במלחמה. אין תפילה ששבה ריקם.

קריסטלנאכט, ליל הבדולח נוסח תשפ"ד? נשמע סיפור מהסרטים. אחרי הכל, זה קרה לפני 94 שנה. אבל כמה נרצחו שם? 400.



הוכנו בהפתעה כל כך גדולה. 600 נרצחים? 800 בני ערובה? שבויים? המספרים ממשיכים לטפס.

... זה הכל בגלל שאין אחדות בעם. שנאת חינום.
... משיח! משיח! רק משיח יגאל אותנו מהצרות.
... לקבל שבת מוקדם, עשר דקות. זה מציל ומגן.
... סגולה גדולה להינצל מכל רע, לשמור חתיכה מהערבה.

כתוב שבאחרית הימים "יפול מצדך אלף, ורבבה מימינך, אליך לא יגש". הבידול מהגויים היא השמירה שלנו. הנבואה אומרת שבימים של טרום הגאולה נראה מאות ואלפים מתים מימין ומשמאל, אבל "אליך לא יגש".

מי זה אליך?

מי שלא חושב שהוא חייב את הגלקסי לצרכי פרנסה.
מי שלא מנפנת שיער גולש בטענה שזה לא לייס.
מי שלא שגור על לשונו: 'ככה זה אצלינו', וממשיך לזרום.
מי שלא חושב שהדור הזה חלש, ועל כן יש הקלות.
מי שלא מאשים את ההורים והמגזר על חסכי ילדות.
מי שלא מתרגש מבינה מלאכותית ועוד הבלי עולם מתעתעים.
מי שלא שומע את הלהיט החדש שיצא מבלי לבדוק אם זה תורם לנשמה.

בואו נשים את האמת על השולחן: החרדים של היום, הם לא החרדים מהשטעטל. מזמן עזבנו את מאה שערים. התקדמנו - אנחנו החרדים. המשפחות שלנו מדודות. עשרות ילדים מקפצים באוטובוסים? בדרך לגן חיות שסגור בשבת? הוי, כבר שנים זה לא ככה.

אנו בפריצת דרך מגזרית. מלבישים את הבנות כמו האימהות עם גרבי רגל, כשמו כן הוא. רואים את הרגל כמו שצריך.

הם טסים לחו"ל, וגם אנו קוויי ה', מוותרים על קדושת הארץ בשביל 'יחליפו כח'. הם רצים, וגם אנו אצים רצים. לאן?

לאקדמיה, למכללה -
החרדית.

על טהרת הקודש, כמובן. הכי קודש שיש.

גברים ונשים בהפרדה, מלאה. חוץ ממתי שלא.
המרצים, החילונים, מכבדים אותנו.
חוץ ממתי שלא.

הם משתגעים מזה, אותם המרצים, החילונים. וכל החברה שמסביבם.
הם יעמידו לנו פנים מחויכות, יקרצו לנו ויטפחו לנו על השכם, אבל בתוך תוכם, הם זועמים.

לא סתם הם בכבישים כבר שמונה חודשים. בתוך תוכם מצטבר להם כעס רבת שנים על החרדים שדומים יותר לחילונים, ובכל אופן חיים חיי מוסריות: אמא, אבא, ילדים.
אצליהם משפחה זו תופעה נדירה.
המעוררת קנאה.

המוסריות שנשארה בעולם מועטה. זה שלא מפרסמים את מספר החתולים ההרוגים והכלבים הפצועים זה כי עוד נשארה לליברליות כבוד דרך. אבל קטנה.

כי החילוני הממוצע של היום חי חיים שהם לא חיים. הוא מנסה להפוך את עורו, להיות מה שהוא לא. לא קל להיות בדיסוננס תמידי, ומי שלא מתאבד בגופו מאבד את דעתו. אפשרי להתרגל לחיים נטולי דעת ושפיות. אבל כשהם צופים בחרדי הטיפוסי שעובד בהייטק ואשתו ניראית המועמדת הבאה בתעשיית הדוגמנות, זה כבר יותר מדי להכיל.

וזה מה מוציא אותם לכיכר דיזנגוף ביום הכיפורים.
אנו חושבים שהם האנטישמים. הם הנחיתים.
הם אלו המצערים את אבא שבשמים.

הרבה יותר קל להגיד פרק שירה ושיר השירים מאשר לקחת שמלה במידה מעל שפחות מדגישה את איברי הגוף. הרבה יותר נעים להדביק פלייר של משיח עכשיו מלמחוק את חשבון הוואטסאפ: פרידה מבילוי בקבוצות של חרדים. טובים. הרבה יותר פוטוגני לזעוק "בן אדם לחברו", כשלא מבינים שלהעמיד אדם מול נורמת הלבוש של היום שלעולם לא באמת נשרש כנורמה, הוא החוסר התחשבות הגדול ביותר של בן אדם לחברו שיש. ושל בן אדם לאשתו.

אש בנעורת ולא תהבהב? כי טוב מראה עינים מהלך נפש, טוב מראה עינים בגופה של אישה יותר מגופו של מעשה (יזמא עד):

חץ זה מושך תשומת לב, ועין רואה והלב חומד, ומגרות יצר הרע באנשים, ומה יעשה אותו הבן ולא יחטא, שאין יצר הרע שולט אלא כמה שעניו רואות (סוטה ח'). וגזל ועריות נפשו של אדם מחמדתן (חגיגה י"א). והרהורי עבירה קשים מעבירה (יזמא כ"ט).

והנה בעוה"ר אלפי בחורים נהרגו במערכה של מלחמת יוהכ"פ האחרונה, הי"ד, ומי יודע אם לא בעוון החמור הזה, דתבר גזיוזי, כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה. וכמו שנאמר: כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך וכו', ולא יראה בכך ערות דבר ושב מאחריך. ועל כן על בחוריו לא ישמח ה', כי כלו חנף ומרע וכל פה דובר נבלה, ה' הטוב יכפר בעד, והיה המחנה הנשאר לפלטה גדולה.

(שו"ת יביע אומר חלק ו' - יורה דעה סימן י"ד)

החזון איש אמר לפני 80 שנה שבבני ברק לא יפלו טילים. אבל בני ברק של אז הוא לא הבני ברק של היום. רחוב רבי עקיבא הוא רחוב אלנבי בתל אביב בגירסת המיתוג החרדי הנפיץ.

... הכל בגלל בן גביר. האיש הזה מסוכן. מתגרה בערבים - על חשבוננו.

... צדיק אחד כבר חזה את המלחמה לפני שבועיים, הוא ביקש להישאר בעילום שם.

... אם צה"ל לא היה מפחד לעשות את תפקידו, לא היו משתלטים על הבסיס.

... "חרבות ברזל" זה 1202 = התגלות משיח. רמז למלחמת גוג ומגוג.

... הכתובת כבר היתה על הקיר.

היא היתה על הקיר? היא עדיין שם. מחכה לרדת לתוך הלב היהודי, להתלבש באמת המכוסה - אלפי שכבות אבק.